Nr.74

Warszawa dn.30 marca 1928 roku

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

DEPARTAMENT POLITYCZNO-EKONOMICZNY

WYDZIAŁ PRASOWY

Przegląd Prasy Z.S.R.R. i emigracji rosyjskiej

TREŚĆ:

PRZEGLĄD PRASY Z.S.R.R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Nr.74. Warszawa, dnia 30 marca 1928 r.

1. POLITYKA ZAGRANICZNA ZSRR. I STOSUNEK DO ZAGADNIEŃ MIĘDZYNARODOWYCH

OTWARCIE SEJMU.

PRAWDA 28.III. Korespondent Tassa z Warszawy pod nagł.:"Demokracja polska łaską Piłsudskiego. Dyktator pokazuje Sejmowi pięść faszystowską. Pobicie lewej opozycji" - podaje opis pierwszej sesji Sejmu, mniej więcej zgodnie z relacjami prasy polskiej.

Według korespondenta kontrmanifestacja posłów bloku rządowego przeciwko demonstracji komunistów nie miała powodzenia. Demonstracja opozycji i rozprawienie się z nią wywołało duże wrażenie, głównie wówczas gdy dowiedziano się, że policja pobiła aresztowanych posłów w korytarzu sejmowym. Poseł komunistyczny Sochacki w rozmowie z korespondentem Tassa oznajmił, że wyprowadzonych z sali posłów pobito w korytarzu gmachu Sejmowego i że zostali oni odwiezieni do defenzywy, gdzie umieszczono ich w osobnych celach.

IZWIESTJA 28.III. Pod nagł."Na otwarciu polskiego Sejmu posłowie komunistyczni pobici przez policję" podają opis pierwszej sesji Sejmu swego warszawskiego korespondenta Bratina, który, uzupełniając Tassa, pisze, że policja wkroczyła na salę z nastawionemi bagnetami. Marszałek opuścił salę przy wrogich okrzykach. Koresp. powołuje się na posła Sochackiego oraz na posłów frakcji ukraińskiej i pisze, że aresztowani posłowie komunistyczni zostali pobici i przewiezieni do defenzywy, gdzie ich umieszczono każdego w oddzielnej celi. Korespondent, opisując powrót aresztowanych posłów do Sejmu, nie wspomina ani jednym słowem o śladach rzekomego pobicia.

Aresztowanie posłów komunistycznych oraz cała scena w Sejmie wywarła w kołach społeczno-politycznych oraz na korpusie dyplomatycznym niezwykle silne wrażenie.

IBIDEM. Koresp. Bratin, donosząc o rezultatach wyborów Marszałka i wicemarszałków Sejmu, podkreśla, że z chwilą wyborów Daszyńskiego na Marszałka Sejmu kończą się pełnomocnictwa, udzielone rządowi przez Sejm poprzedni.-

PO KONFERENCJI W GENEWIE.

PRASA SOWIECKA podaje obszerne sprawozdania z Komisji rozbrojeniowej po odrzuceniu propozycyj sowieckich. Charakter tych sprawozdań najlepiej odzwierciadlają nagłówki nad telegramami z Genewy: "Komisja przygotowawcza świadomie ignoruje rzeczywiste interesy ludzkości. Delegacja sowiecka zrzuca z siebie odpowiedzialność za sabotaż złożonego przez nią projektu częściowego rozbrojenia. Bankructwo pacyfistów genewskich. Łgarze burżuazyjni demaskują się ostatecznie. Poważna odpowiedź tow. Litwinowa "pacyfistom genewskim". Obłuda imperjalistów zdemaskowana. Prasa berlińska odzywa się przychylnie o mowie tow. Litwinowa. Zamiast pustych rozmów rzeczowe odpowiedzi. Rząd sowiecki dowiódł szczerości pacyfizmu. Z.S.R.R. nie ukrywa swego opozycyjnego stosunku do Ligi Nar. Zdemaskowanie obłudy Cushenduna."

IZWIESTJA 27.III. w długim art.wst. rozwodzą się o powojennym imperjalizmie i rozbrojeniu, starając się wykazać obłudny stosunek państw kapitalistycznych do kwestji rozbrojenia. Państwom Ententy chodziło głównie o rozbrojenie Niemiec i ich b.sojuszników. Kiedy wreszcie zostało wykazane, że Niemcy wypełniły swe zobowiązania, wypływające z Traktatu wersalskiego, rozpoczęła się gadanina /bołtownia/ na temat rozbrojenia. Jako przeszkodę w dziedzinie rozbrojenia wysuwano nieobecność przedstawicieli ZSRR. na konferencjach rozbrojeniowych. Wreszcie ZSRR wziął udział w ostatniej konferencji rozbrojeniowej i wniósł konkretny i realny projekt rozbrojenia. /Tu autor rozwodzi się o zaletach projektu sowieckiego/. Obłudnicy jednak genewscy, przyparci do muru, nie mogąc obalić projektu, pośpieszyli się z zamknięciem Komisji, nie wyznaczywszy nawet daty nowego zebrania. Jest to sabotaż rozbrojenia, stosowany przez imperjalistów, który stanowi bardzo poważne niebezpieczeństwo dla mas pracujących. Dalej autor dowodzi, że państwom kapitalistycznym nie chodzi bynajmniej o odroczenie sprawy rozbrojeniowej, lecz wogóle o niedopuszczenie do rozbrojenia, gdyż państwa te przygotowują nową okropną wojnę światową- dowodem czego jest wzrost zbrojeń. Jak wynika z artykułu, jeden tylko ZSRR. chce i dąży do prawdziwego rozbrojenia.

Autor czyni zarzut II Międzynarodówce z powodu jej polityki popierania Ligi Nar.,która służy do maskowania wzrostu zbrojeń kliki imperjalistycznej, skierowanych nietylko przeciwko rywalizującym państwom,lecz i przeciwko klasie pracującej we własnym kraju. Cała ta obłuda została zdemaskowana - pisze dziennik - przez wystąpienie delegacji sowieckiej, której celem jest oparcie stosunków międzynarodowych na nowych podstawach.

EKONOMICZESKAJA ZIZN. 27.III. W art.wst."Ucieczka pacyfistów genewskich" stwierdza,że w rezultacie konferencji genewskiej tylko delegacja sowiecka odniosła sukces. Początkowo front burżuazyjny nie chciał dopuścić do debat nad projektem sowieckim, lecz został do tego zmuszony. Odrzucając propozycje sowieckie, przedstawiciele świata burżuazyjnego odrzucili tem samem zasady powszechnego rozbrojenia i potwierdzili niezmienność swoich dążeń, których celem są nowe zbrojenia i nowe wojny. W ten sposób rządy burżuazyjne pozbawiły się środka spekulacji na pacyfizmie szerokich mas. Pozatem, pozbawiono ich środka dyskrytowania ZSRR. przez oskarżanie go o "czerwony imperjalizm" ,który miał być główną przeszkodą w stabilizacji pokojowych stosunków między państwami. Jest to jeden z najważniejszych sukcesów dyplomacji sowieckiej a niewątpliwą porażką jednolitego frontu państw burżuazyjnych. Dalej autor pisze o obłudzie państw burżuazyjnych, które uchyliły się od dyskusji nad projektem sowieckim zupełnego rozbrojenia, ponieważ Komisja może zajmować się tylko redukcją zbrojeń. Państwom kapitalistycznym chodziło głównie o uwolnienie się od delegacji sowieckiej, lecz i to im się nie udało, gdyż delegacja sowiecka zgłosiła projekt częściowego rozbrojenia.-"Pacyfistom genewskim" nie pozostało więc nic innego jak uciec z hańbą z pola bitwy. Rozpatrzenie propozycji sowieckich odroczono do następnej sesji, której terminu zwołania wcale nie wyznaczono. Ma to uczynić przewodniczący "w miarę możności" nie później daty plenum Ligi Nar.,t.j.w październiku. Autor sądzi, że przewodniczący dzięki szerokiej interpretacji określenia "w miarę możności" nie zwoła dopóty Komisji rozbrojeniowej,dopóki nie zechcą tego kierownicy większych państw burżuazyjnych. Zwołanie 6-ej Sesji Komisji rozbrojeniowej nie leży w interesie państw burżuazyjnych, albowiem zmuszone byłyby one dać jasną odpowiedź na propozycje sowieckie, które wychodzą z założenia, że każdy stracony miesiąc pociąga za sobą miljonowe straty na zbrojenia. Wytworzyła się taka sytuacja, że rządy burżuazyjne nie mogą odrzucić propozycyj sowieckich i nie mogą ich przyjąć, ponieważ nie chcą redukcji zbrojeń - dlatego też ratują się ucieczką. "Pacyfiści genewscy" mogą uciec z Genewy, lecz nie uda im się zdjąć z porządku dziennego żądań olbrzymiej większości całej ludzkości.

PRAWDA 27.III. W art.wst.,poświęconym głównie polemice z Cushendunem, dowodzi - mniej więcej w duchu Ekonom.Zizni - że państwa burżuazyjne nie chcą rozbrojenia i że delegacja sowiecka zadała porażkę ich delegacjom. Przemówienie Cushenduna autor nazywa "ukąszeniem pluskwy", a Ligę Nar.-"instytutem oszukiwania narodów".

2. USTROJ PANSTWOWY I ADMINISTRACYJNY.

STOSUNKI POMIĘDZY INSTYTUCJAMI SOWIECKIEMI

"ZARIA WOSTOKA" z dn. 14/III /Tyflis/ podaje, że komisarz ludowy inspekcji robotniczo-włościańskiej ZSFSR Nazaretian poruszył na posiedzeniu rady komisarzyludowych ZSFSR sprawę niewykonywania decyzyj i dyrektyw centralnych instytucyj sowieckich przez instytucje lokalne ZSFSR. P.Nazaretian zaproponował, aby w wypadkach stwierdzenia rozmyślnego niewykonywania wskazówek władz centralnych przez władze lokalne, winni tego niewykonywania pociągani byli do odpowiedzialności sądowej. Rada komisarzy ludowych ZSFSR podzieliła ten pogląd i zwróciła się do wszystkich komisarjatów ludowych ZSFSR z okólnikiem, w którym poleca na przyszłość ścisłe wykonywanie wskazówek władz centralnych oraz podporządkowanie się kontroli komisarjatu ludowego inspekcji robotniczo-włościańskiej ZSFSR w sprawach, które są z tym wykonywaniem związane.

IBIDEM ogłasza artykuł w powyższej sprawie i donosząc, iż ostatnio stwierdzono szereg wypadków nie zastosowania się władz lokalnych do decyzji i wskazówek władz centralnych. Niejednokrotnie sprawy których rozstrzygnięcie wymagało najwyżej dwuch - trzech dni rozstrzygane były po upływie roku, lub nawet dłuższego czasu. Wobec tego uznał komisarjat ludowy inspekcji ZSFSR konieczność zastosowania surowej nagany w stosunku do winnych tego rodzaju stosunku do władz centralnych ZSFSR: zastępcy naczelnika urzędu budżetowego komisarjatu ludowego skarbu ZSFSR Weczchajzera, inspektora tegoż urzędu Karapetjana i prezesa sekcji przemysłowej państwowej komisji planowej ZSFSR Ter-Gazariana. Kancelarja rady komisarzy ludowych ZSFSR otrzymała polecenie dopilnowywania spraw związanych z wymaganiami władz centralnych ZSRR.

TWORZENIE NOWYCH OBWODÓW

"KRASNAJA GAZIETA" z dn. 24/III /Leningrad/ podaje, że prezydjum C.K.W. sowietów ZSRR uchwaliło utworzenie dwuch nowych obwodów administracyjnych: obwodu Dolnej Wołgi /"Niżnie Wołżskij"/ oraz obwodu środkowego czarnoziemu /"Centralno Czernoziomnaja Obłast"/. Utworzenie tych obwodów połączone będzie z zastąpieniem dotychczasowego podziału ich terytorjum na gubernje i powiaty przez podział na okręgi i rejony. Urzeczywistnienie tych decyzji polecone zostało specjalnej komisji, na której czele znajduje się sekretarz C.K.W. sowietów RSFSR Kisielow.

USYNOWIENIE DZIECI OBYWATELI ZSRR PRZEZ OBYWATELI OBCYCH

"IZWIESTJA CIK ZSSR" z dn. 22/III donosi, że prezydjum C.K.W. sowietów ZSRR zatwierdziło projekt uchwały C.K.W. sowietów i rady komisarzy ludowych ZSRR, w sprawie usynawiania dzieci obywateli ZSRR przez obywateli państw obcych. Uchwała ta przewiduje, iż dzieci te zachowują prawa obywateli ZSRR do czasu osiągnięcia przez nich pełnolecia. Po tym terminie zrzec się mogą ci obywatele sowieccy swych praw obywatelskich. Usynawianie obywatela sowieckiego przez obywatela obcego państwa odbywać się może po każdorazowej zgodzie gubernjalnych lub okręgowych komitetów wykonawczych miejscowości, w której usynawianie się odbywa.

3. ŻYCIE PARTYJNE.

ODEZWA OBWODOWEGO KOMITETU PARTJI W LENINGRADZIE

"KRASNAJA GAZIETA" z dn. 24/III /Leningrad/ ogłasza odezwę obwodowego komitetu partyjnego w Leningradzie w sprawie wyborów władz partyjnych. Wybory te rozpoczną się na terytorjum obwodu Leningradzkiego dnia 1-go maja r.b. i dotyczyć będą wszystkich niższych władz partyjnych z wyjątkiem okręgowych komitetów partyjnych na prowincji i dzielnicowych komitetów partyjnych w Leningradzie. Wybory do tych ~~xxxxxx~~ wyższych instancyj partyjnych na terytorjum obwodu Leningradzkiego zostają odroczone do jesieni r.b.

4. ŻYCIE NARODOWOŚCIOWE.

DYSKUSJA NARODOWOŚCIOWA W PARYŻU

"DNI" z dn. 27/III /Paryż, pismo socjalistyczne pod redakcją p.Kiereńskiego/ zamieszcza obszerne sprawozdanie z przebiegu zebrania dyskusyjnego, które odbyło się w Paryżu pod przewodnictwem p.Kiereńskiego dla omówienia zagadnienia narodowościowego na terytorjum byłego Imperjum Rosyjskiego. Zebranie to było dalszym ciągiem dyskusji, zainicjonowanej na ten temat przez socjalistów-rewolucjonistów rosyjskich na emigracji. W imieniu gruzinów przemawiał p.Kandelaki, który zaprzeczył oświadczeniu jednego z mówców, którzy przemawiali na poprzednich zebraniach, mianowicie twierdzeniu demokraty rosyjskiego p.Markowa o roli, odegranej przez kapitał rosyjski w rozwoju przemysłu gruzińskiego. Zdaniem p.Kandelaki kapitał rosyjski przyczyniał się do rozwoju gospodarczego Gruzji jedynie w tych wypadkach, kiedy chodziło mu o uzupełnienie pewnych braków we własnych zapasach surowców Rosji. W innych wypadkach kapitał rosyjski hamował nawet rozwój przemysłu gruzińskiego. W dalszym ciągu swego przemówienia poruszył p.Kandelaki kwestję niepodległości Gruzji, oświadczając, iż niepodległość ta cenniejsza jest dla narodu gruzińskiego od ewentualnych korzyści gospodarczych, które wypłynąć mogą z połączenia Gruzji z Rosją. Dążenia gruzinów do niepodległości nie należy traktować jako szowinizmu lub objawu nienawiści w stosunku do Rosji i narodu rosyjskiego. Dążąc do niepodległości nie myśli naród gruziński o zaprzeczeniu czyich kolwiek praw i interesów. Demokracja rosyjska powinna dążyć do ustalenia dobrosąsiedzkich stosunków pomiędzy Rosją a Gruzją na podstawie poszanowania wzajemnych praw do niepodległości. Następny mówca p.Byłow, członek partji rosyjskich nacjonalistów-maksymalistów na emigracji, prądu, zbliżonego do eurazjanizmu, oświadczył, iż jego zdaniem stosunki narodowościowe obostrzone są na emigracji w znacznie większym stopniu niż na terytorjum ZSRR. Narodowości, które tworzą obecnie ZSRR, posiadają wspólne cechy psychiki wschodniej. Na podstawie tych wspólnych cech należy stworzyć wspólną kulturę i wspólne państwo tych narodów. Polska i Finlandja, które do tej rodziny narodów wschodnich nie należą, oddzieliły się od niej na zawsze, i organizują własne życie. Po p.Byłowie przemawiał znany rosyjski publicysta demokratyczny Iwanowicz rozwinął szereg myśli z dziedziny projektów oparcia przyszłych stosunków narodowościowych w Rosji na podstawach demokratycznych. Mówca wypowiedział się przeciwko szerzeniu idei o samoistności kulturalnej Rosji, jako idei, która przeszkadza współżyciu tworzących Rosję narodowości i sprzyja rozwojowi separatyzmów. Następny mówca p.Heraskow oświadczył, że z dyskusji, której streszczenie zamieszczamy, wyłonić się powinna idea przetworzenia Imperjum Rosyjskiego w państwo w rodzaju Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej. O ile idea ta da się urzeczywistnić w życiu, będzie to, zdaniem mówcy, kwitnące państwo, w przeciwnym razie - będą prowadziły narody byłego Imperjum Rosyjskiego marny żywot. Członek partji nacjonalistów-maksymalistów ks.Szyrynski-Szachmatow oświadczył w imieniu swej partji, iż dzieje ludzkości dążą do utworzenia trzech wielkich związków państwowych: Stanów Zjednoczonych Europy, Rosji i Ligi Narodów Azjatyckich. Wszelkie prądy, które tego nie rozumieją należy uznać za reakcyjne. Sjonista p.Fiszer oświadczył, iż system sowiecki sprzyja rozwojowi kultur narodowych w ramach jednego ustroju politycznego oraz prowadzi do zmiany mapy Rosji na zasadzie nowego podziału jej terytorjum według wskaźnika narodowego. Wobec tego system ten uznać należy, zdaniem mówcy, za punkt wyjścia dla wszelkich projektów oparcia stosunków narodowościowych w Rosji na nowych zasadach. Ukrainiec p.Szapował powiedział, iż naród ukraiński prowadzi walkę o swe wyzwolenie z pod władzy okupantów: polaków i rosjan. Jest to walka o niepodległość Ukrainy i jej przeistoczenie się z państwa kolonjalnego w państwo niepodległe. Rosjanie, zarówno socjaliści jak i nie socjaliści, tego nie rozumieją. Współżycie narodów byłej Rosji oparte być może, zdaniem mówcy, jedynie na podstawach wyłuszczonych w deklaracji socjalistycznej ligi Nowego Wschodu.

5. ŻYCIE GOSPODARCZE.

WYNIKI ZAKUPÓW ZBOŻA

"EKONOMICZESKAJA ŻIZN" z dn. 18/III /Moskwa/ podaje, iż w wyniku ośmiu miesięcy zakupów zboża sowieckie instytucje gospodarcze nagromadziły zapasy w łącznej wysokości 9,296 tysięcy ton zboża. W porównaniu z rokiem ubiegłym stwarza to brak 1,110 tysięcy ton zboża. Żyta nagromadzono w roku bieżącym o 562 tysiące ton mniej niż w roku ubiegłym.

UCHWAŁA RADY KOMISARZY LUDOWYCH ZSRR W SPRAWIE PRZEMYSŁU

"IZWIESTJA CIK ZSSR" z dn. 23/III ogłasza uchwałę rady komisarzy ludowych ZSRR w sprawie planu produkcyjnego i inwestycyjnego przemysłu sowieckiego w 1927/28 roku gospodarczym. Uchwała ta stwierdza na wstępie, iż rada ~~komisarzy ludowych~~ najwyższa gospodarstwa krajowego ZSRR opóźniła w niedopuszczalny sposób przedstawienie tego planu na rozpatrzenie sowieckich insytucyj ustawodawczych. Opóźnienie to wynikło z skomplikowanych prac związanych z opracowaniem tego planu. Wobec zastosowania szeregu zbytecznych formalności nie były instytucje sowieckie w stanie zdążyć w przepisanym terminie dostarczyć najwyższej radzie gospodarstwa krajowego swe projekta i uwagi. W dalszym ciągu uchwały stwierdza rada komisarzy ludowych istnienie niedopuszczalnych sprzeczności pomiędzy ogólnym planem finansowym przemysłu opracowanym przez radę gospodarstwa krajowego oraz sprawozdaniem koniunkturowym, opracowanym przez wydział statystyczny tej rady. Uchwała domaga się usunięcia tych sprzeczności w przyszłości oraz żąda od najwyższej rady gospodarstwa krajowego oparcia planów produkcji i inwestycyj w każdym danym roku gospodarczym na rzeczywistych wynikach ubiegłego roku gospodarczego w przemyśle. Jednocześnie stwierdza uchwała, iż projektowane przez najwyższą radę gospodarstwa krajowego zwiększenie ogólnej produkcji przemysłu sowieckiego w 1927/28 roku gospodarczym o 23% w porównaniu z 1926/27 rokiem gospodarczym odpowiada wymaganiom sowieckiej polityki industrjalizacyjnej i ogólnemu stanowi gospodarczemu ZSRR. Ponieważ jednak osiągnięcie tego poziomu produkcji wymaga od przemysłu sowieckiego niezwykłego wytężenia wszystkich sił, zwraca rada komisarzy ludowych uwagę najwyższej rady gospodarstwa krajowego na konieczność tego wytężenia, aby projektowane powiększenie się produkcji było urzeczywistnione w rzeczywistości. W dalszym ciągu uchwały rada komisarzy ludowych stwierdza, iż znaczny wzrost produkcji ciężkiego przemysłu sowieckiego w bieżącym roku gospodarczym oparty jest częściowo na zwiększonym popycie lokalnego przemysłu na wyroby ciężkiego przemysłu. Ponieważ jednocześnie nie zastosowano środków regulacyjnych w stosunku do produkcji lokalnego przemysłu, wytworzył się na rynku sowieckim brak materjałów budowlanych. Aby w przyszłości uniknąć powtórzenia się tej przykrej sytuacji, zaleca rada komisarzy ludowych państwowej komisji planowej, aby w ciągu miesiąca opracowała plan ściślejszej kontroli nad produkcją przemysłu lokalnego w celu skierowania tej produkcji na budownictwo kapitalne. Następnie zwraca uchwała uwagę komisarjatu ludowego handlu na konieczność zmniejszenia zakupów surowca dla przemysłu sowieckiego poza granicami ZSRR i zwiększenie zakupów surowców wewnątrz kraju. Komisarjat ludowy handlu ma w ciągu jednego miesiąca opracować odpowiednie projekta. Uchwała zezwala najwyższej radzie gospodarstwa krajowego na wydatkowanie 8 miljonów rubli na inwestycje w przemyśle naftowym oraz 4 miljony rubli na inwestycje w przemyśle węglowym w zagłębiu Donieckim i nakazuje zaoszczędzenie 3 miljonów rubli z funduszów przeznaczonych na inwestycje w sowieckim przemyśle elektrycznym.

10. NOTATKI I INFORMACJE.

WYPADEK SABOTAŻU W ELEKTROWNI LENINGRADZKIEJ

"KRASNAJA GAZIETA" z dn. 24/III /Leningrad/ podaje, iż w pierwszej elektrowni miejskiej w Leningradzie wydarzył się wypadek sabotażu, wskutek którego uległy zepsuciu dwie turbiny o wydajności prądu 15 tysięcy kilowatów. Wskutek tego wypadku dzielnica "Wasiljewskij Ostrow" wraz ze znajdującemi się w tej dzielnicy zakładami przemysłu sowieckiego była w ciągu 24 godzin pozbawiona prądu.

NOMINACJA P.GŁONTI

"DNI" z dn. 26/III /Paryż, pismo socjalistyczne pod redakcją p.Kiereńskiego/ podaje, iż wobec opróżnienia stanowiska stałego delegata rządu ZSFSR przy rządzie ZSRR w Moskwie przez nominację dotychczasowego stałego delegata p.Ter-Gabryelanca na stanowisko prezesa rady komisarzy ludowych ormiańskiej republiki ludowej, stanowisko to objął p.Głonti, były członek partji socjalistów-federalistów gruzińskich. Przez kilka lat był p.Głonti bezwzględnym przeciwnikiem polityki sowieckiej, lecz zmienił ostatnio swe poglądy.

ROZSTRZELANIE PODPALACZA

"IZWIESTJA CIK ZSRR" z dn. 15/III donosi, że sąd gubernjalny w Moskwie skazał na karę śmierci byłego robotnika Piotra Akimowa, który dokonał w grudniu 1927 roku podpalenia fabryki metalurgicznej w Bororodzku. Prócz zbrodni podpalenia dokonał Akimow morderstwa na osobie stróża fabrycznego, który usiłował przeszkodzić mu w podpaleniu fabryki. Aktu podpalenia dokonał Akimow przez zemstę wskutek wydalenia go ze składu robotników fabryki.

SPISEK KONTR-REWOLUCYJNY W LENINGRADZIE

"RUL" z dn. 25/III /Berlin, pismo demokratyczne/ podaje, że GPU leningradzkie wykryło spisek kontr-rewolucyjny, na którego czele stał były oficer Archipow, członek organizacji "białogwardyjskiej" w Finlandji. 25 spiskowców aresztowano.

KOLEKTYW ROLNY W MAJATKU P.MINISTRA NIEZABYTOWSKIEGO

"ORKA" z dn. 21/III /Mińsk/ podaje, iż w majątku p.ministra Niezabytowskiego "Bacewicze", w okręgu Bobrujskim urządzono "kolektyw rolny dla biedoty polskiej".

WZMOCNIENIE KAMPANJI PRZECIWKO RELIGJI

"PRAWDA" z dn. 24/III ogłasza artykuł wstępny w sprawie walki z religją i wpływem duchowieństwa prawosławnego na masy ludowe ZSRR. Pismo stwierdza, iż w ostatnich czasach walka z religją nie jest prowadzona w należytym tempie. Duchowieństwo podniosło głowę, notowane są wypadki budowy nowych cerkwi z funduszów, zebranych przez robotników. Jako przykład przytacza pismo sprawę budowy cerkwi w fabryce "Kommunisticzeskij Awangard" we Włodzimierzu. Robotnicy tej fabryki utworzyli parafję, która liczyła przeszło 2 tysiące członków, i zebrali na cel budowy cerkwi przeszło 40 tysięcy rubli. Pismo przypomina, iż zbliżają się święta Wielkiej Nocy i podczas których duchowieństwo będzie usiłowało rozciągnąć swój wpływ na masy ludowe. Należy temu przeciwstawić wzmożoną akcję "związku bezbożników".

PROCES INŻYNIERÓW NIEMIECKICH

"SIEGODNIA WIECZEROM" z dn. 28/III /Ryga, pismo demokratyczne/ informuje, że według otrzymanych tu wiadomości, proces inżynierów niemieckich w Moskwie odbędzie się w sądzie sowieckim dnia 15-go kwietnia r.b. Aresztowani niemcy sądzeni będą w trybie przyspieszonym, zaś sprawa aresztowanych rosjan zostaje odroczona. Prasa sowiecka twierdzi, iż aresztowany inż.Otto należał do organizacji monarchistów niemieckich "Stalhelm".